

Od dwóch lat toczą się ciężkie zapasy wojenne, w których wazą się losy państw i narodów oraz rozstrzyga się ich przyszłość. Ale gdy niezależne i samodzielne ludy przez rząd swój i przez swą armję świadomie i planowo o swej doli rozstrzygają, naród polski ma przed sobą trudne zadanie tworzenia dopiero organizacyi sił narodowych.

By jednak wolę naszą w sprawie naszej przyszłości zaznaczyć—do życia i udziału w walce powołać ją trzeba.

Wojna zastała nas rozbitych i rozproszonych. Musimy się za wszelką cenę zjednoczyć i zorganizować.

Rozszalała się na ziemi naszej, zubożyła nas i zniszczyła. Musimy skupić i zjednoczyć zasoby narodowe.

Wytoczyła potoki krwi z naszego narodu, tysiące dzieci polskich do armii obcych zagarnęła. Musimy stworzyć własną siłę zbrojną, która dla sprawy polskiej krew polską przelewać będzie.

I kto dziś beczynnienie przyszłości oczekuje, kto do bierności wzywa, kto odsuwa się od twórczej pracy nad przyszłością ojczyzny, winnym wobec niej się staje.

Od chwili wybuchu wojny rozpoczęła się praca nad stworzeniem organizacyi narodowej, silnej i jednolitej. Wzniósł sztandar czynu polskiego Józef Piłsudski, poprowadził młode szeregi do walki z Rosyą, a za tem wskazaniem pobiegła polityczna myśl polska i zwolna lecz stale wzmacniać się zaczęła konsolidacya tych żywiołów, które do walki o niepodległość zawsze były i zawsze są gotowe.

W chwili obecnej zjednoczonemi siłami działać trzeba i do szarmonizowania celu oraz akcji dążyć należy. Stronnictwa ludowe i robotnicze, a wraz z niemi inne zdecydowane organizacje niepodległościowe, rady prowincjonalne i komitety, powołały do życia CENTRALNY KOMITET NARODOWY, który ma w dalszym ciągu zjednoczyć wszystkie siły walczące o niepodległość Polski.

Jednem z najbliższych zadań CENTRALNEGO KOMITETU NARODOWEGO jest stworzenie Naczelnej Rady Narodowej, opartej o jaknajszersze masy ludowe, posiadającej zaufanie kraju i dążącej do spełnienia zadań Rządu Narodowego.

Ażeby temu zadaniu podołać, należy rozszerzyć organizacje nasze, tworzyć instytucje współdziałające z nami nad odbudowaniem ojczyzny, należy rzucić tysiące pism i książek, które sprawę naszą wyjaśnią, należy rozesłać ludzi, którzy przez kraj cały sieć organizacyi przeciągną, należy wreszcie przygotować się do tej chwili, gdy sprawa polska na porządek dzienny się wysunie.

Potrzeba nam ludzi i środków.

Wzywamy do skupienia się koło naszego sztandaru, do wspólnej pracy w naszych szeregach tych, którzy pracować mogą, a wszystkich do ofiarności i do zbierania funduszków na ten cel potrzebnych.

Mamy to niezłomne przekonanie, że każdy obywatel kraju, poczuwający się do obowiązku względem ojczyzny, w chwili, gdy wschodzi nad nią brzask wolności, pośpieszy do nas ze swą pracą i ofiarą, by z nami wspólnie gmach niepodległej Polski budować.

CENTRALNY KOMITET NARODOWY.

Warszawa, dnia 24 maja 1916 roku.